34ste jaar. — Nr 95. Donderdag 11 Augustus 1887.

DE POSTRIJDER

DER PROVINCIE LIMBURG

Men schrijft in te **Tongeren** bij M. COLLÉE, uitgever en eigenaar van dit blad.

De *Postrijder* verschijnt 's dinsdags, 's donderdags en zaterdags.

Alle toezendingen van brieven, geld of aankondigingen moeten *franco* gedaan worden aan den uitgever, **groote Markt n° 37-39, te Tongeren.**

ABONNEMENT
Drie maal per week **6** franks per jaar.
Twee » » **5** » »
Een » » **4** » »
Een blad afzonderlijk **10** centiemen.
De abonnementen zijn vooraf betaalbaar.
Aankondigingen **15** centiemen per drukregel.
Reclamen, vonnissen en andere artikels vooraan of binnen in het blad : **1** fr. den drukregel.

TONGEREN, DEN 11 AUGUSTUS.

Verschrikkelijk.

Als gij de geuzengazetten wilt gelooven, dan is het katholiek ministerie samengesteld uit tirannen, die herteloos den dood zoeken, den schrikkelijken hongerdood van de officieele onderwijzers.

Het bewijs ! Hebas, de *Moniteur* der verledene maand heeft het openbaar gemaakt, en wij zijn wel gedwongen, de misdaad te doen kennen, door M. Tonissen in 't bijzonder tegen de schoolmaanen gepleegd.

In juli laatst werden pensioenen verleend aan 20 van die ongelukkigen, onder welke :

Mej. Van der Veipen te Duffel,	1,615	fr.
M. Lambremont, te Yvoir,	1,329	»
» Godinasse, te Naudsin,	1,362	»
» Clément, te Cauvain,	1,379	»
» Martinot, te Nismes,	1,421	»
» Delavigneste, te Esneux,	1,460	»
» Lagache, te Diksmude,	1,981	»
» Alexandre, te Péruwelz,	2,025	»
» Bouillon, te Brussel,	**3,400**	»
» Leclercq, te Brugge,	**3,939**	»
» Lecocq, te Brussel,	**5,000**	»

Heeft men ooit van zulke wreede dwingelandij hooren spreken ? En het land komt niet in revolutie, om de belangwekkende slachtoffers van de klerikale vervolging weg te jagen !

Bovendien... datzelfde gouvernement verleende het burgerkruis van 1e klas aan de gepensioneerde onderwijzers van Boussu en van St-Marc ; het kruis van 2e klas aan eenen onderwijzer van Brussel ; de burgermedalie van 1e klas aan de gepensioneerde onderwijzers van Rethy, Veurne en Borgworm.

Verschrikkelijk, niet waar, lezers ? verschrikkelijk !...

Ten gevolge van talrijke moeilijkheden welke de duiven-societeiten in deze laatste tijden in Frankryk ondervonden hebben, is te Hasselt eene federatie gesticht met het doel om duifreizen in het noorden in te richten.

Wij vernemen dat de wedstrijd van verleden zondag ten volle gelukt is. De duiven werden opgelaten te 's Hertogenbosch ; de 24 prijzen zijn behaald geweest in 20 minuten.

Deze uitslag, alsook de proefreizen die den wedstrijd voorafgingen, bewijzen alzoo dat de duiven zoowel uit het noorden als uit het zuiden terug komen. Holland is overigens een land zonder bergen en ruim van water voorzien.

Het gerecht van Tongeren heeft zich verleden dinsdag naar Houppertingen begeven.

De genaamde Hendrik Vanmal van deze gemeente was verleden zondag zoo hard aan het hoofd geslagen geworden door den genaamden Lambert Baus van dezelfde gemeente, dat het leven van den gekwetste in gevaar scheen.

Men heeft gelukkiglijk bevonden dat de wonden van Vanmal geen noodlottig gevolg zullen hebben.

Zijn toestand schijnt zich integendeel te willen verbeteren.

L'indicateur des chemins de fer pour le mois d'**Août** 1887, est en vente chez M. COLLÉE libraire, Grand'Place, 37-39, à Tongres. Prix 25 centimes.

Op den markt van Tongeren van heden donderdag waren te koop gesteld 387 paarden, 196 koeien, 51 kalveren, 6 schapen, 105 vette varkens, 604 baggen en 105 loopers.

BINNENLAND.

Eene dame van Luik was zoo verzot op katten dat de geburen bij de policie eene klacht neerlegden over den last, die zij van de poeskens der dierenvriendin hadden.

Een onderzoek werd ingesteld en men vond in hare woning 3 katten op het bed, 3 op de tafel, 4 op de kniven der dame en 3 op hare schouders. Daarbij waren er nog 11 beestjes in de buurt gaan rondwandelen, totaal 26 katten.

De rechtbank heeft de klacht der geburen in aanmerking genomen en de dame tot 20 fr. boete veroordeeld. Zal dat helpen ?

— *In 't leeuwenhok.* — De tijden zijn slecht voor de dierentemmers en naarmate het getal dergenen, die aan het werk verongelukken, grooter wordt, schijnt hunne stoutmoedigheid of liever, dwaasheid even als de misplaatste nieuwsgierigheid van 't publiek aan te groeien.

Pazzaloni, die met zijne menagerie in den dierentuin te Luik vertooningen geeft, was dezer dagen bijna het slachtoffer van die stoutmoedigheid.

Hij was de bijzonderste kooi binnengegaan, waarin vier leeuwen en leeuwinnen zich bevonden. De oefeningen met de eerste waren naar wensch afgeloopen, maar met de andere ging het zoo gewillig niet.

Eene leeuwin, waarschijnlijk door het warme weêr eenigzins opgewonden, was in eenen hoek gekropen en liet een onrustwekkend gehuil hooren. Pazzaloni naderde het dier en wilde het met zijne karwats dwingen, uit den hoek te komen ; maar de leeuwin, in plaats van te gehoorzamen, richtte zich eenigzins op en ontrukte haren meester met haren klauw een stuk zijner vest.

Pazzaloni begrijpende dat een enkele stap achterwaarts zijn leven kon kosten, hield stand en diende de weêrspanstige leeuwin met het dik der karwats een geweldigen slag op den kop toe. Het dier was een weinig onthutst ; maar scheen in dat oogenblik nieuwe woede verzameld te hebben. Het sprong andermaal op en sloeg den klauw diep in den arm zijns meesters.

Thans maakte zich een schrikkelijken angst van het publiek meester, vrouwen en kinderen begonnen te schreeuwen, het geroep. *Genoeg ! genoeg !* weerklonk en het dienstpersoneel der menagerie, dat men gaffels kwam toegeloopen, gelukte er in, de leeuwin in bedwang te houden.

Bleek, onthutst, met verscheurde kleeren en van bloed druipend kon Pazzaloni eindelijk de kooi uitvluchten. En het was tijd ook. De andere dieren, door het gewoel en den reuk van het bloed opgehitst, zouden weldra de verwoede leeuwin ter hulp zijn gesprongen en er zou van Pezzaloni niet veel overgebleven zijn.

De wonden die hij bekwam zijn niet gevaarlijk.

BOSCHBRAND. — Uit alle deelen des lands komen ons tijdingen toe over boschbranden, die tengevolge der droogte eene groote en gevaarlijke uitbreiding nemen.

Een der bijzonderste, zoo niet de bijzonderste, is die van het Hertogenwald, gelegen op de grenscheiding van België en Duitschland. De vlammen zegt een blad, beslaan eene uitgestrektheid van 2 kilometers breed en eene lengte die met te berekenen is.

Het vuur in Duitschland begonnen, woedt sedert 48 uren voort en reeds is het grondgebied der gemeente Robinette en Hasbusche aangetast. Het breidt zich nog steeds uit naar Yalhay en Dronart, in de moeilijke Luik, eene streek welke door de reizigers wel bekend is. Het toneel levert een grootsch en aangrijpend schouwspel op. Niets houdt het vuur tegen en eene heek van verscheidene meters breedte stelde er geen beletsel aan. De hoogte van den grond is aldaar omtrent 700 meters boven den zeespiegel, wat de oorzaak is dat de wind het vuur aanhoudend aanhitst.

De vlammen bereiken eene hoogte van verscheidene meters en vernielen de boomen tot aan de wortel, zoo dat men reden heeft om te vreezen dat de nabij gelegen turfvenen zullen aangetast worden.

Indien deze ramp niet te keer gegaan wordt, zijn duizende hectaren aan vernieling blootgesteld. 500 man werden uit Luik ontboden om hulp te verleenen.

Men meldt ook nog dat het indrukwekkende van het tooneel vergroot wordt door het geschreeuw van het vluchtend wild, en den rook, die geheel de streek, als bij eene ontzagwekkende zonsverduistering omgeeft. Gelukkig werd tot heden toe nog geene enkele woning aangetast.

Wij ontvangen over die ramp onder andere de volgende inlichtingen.

De eerste vlammen werden gezien aan den kant van Membach, op de grens, en aanstonds vertoonde zich het vuur op verscheidene andere punten, namelijk bij Herbofaie, bij Robinette en vooral bij de Baraque St-Michel.

En nog altijd nam de brand in hevigheid toe.

Het schouwspel is aangrijpend, zegt de briefschrijver, 400 hektaren zijn op dit oogenblik reeds aangetast en de zwakke pogingen, ten bestrijding van het vuur aangewend, blijven zonder uitwerksel.

De wind die aanhoudend heviger wordt, doet het vuur steeds in kracht winnen. De hitte is onverdragelijk en de lucht is daarenboven beladen met rook en gaz, die uit die onmetelijke vuurzee ontsnappen. Vonken vliegen op grooten afstand voort en stichten sums brand achter degenen, die hem trachten te bestrijden of de nieuwsgierigen, zoodat deze zich dan plotseling door het vuur omgeven zien.

De grond, die turfachtig is, brandt tengevolge der droogte als zwam. De boeren, die de boschwachters, en gendarmen zien werken om het vuur te bestrijden, schouwschouderen bij deze vruchteloze pogingen en zeggen dat niets dan zware regenvlagen in staat is, de ramp te doen ophouden.

Tegen middernacht, toen de wind noch heviger was, had het vuur in twee uren tijds een verschrikkelijken voortgang afgelegd. Wegen, rivieren, grachten, niets was in staat de vernieling tegen te houden en men herinnert zich met schrik den brand van 1864, die vijf maanden duurde en slechts in november, bij de eerste sneeuw eindigde.

En de oorzaak ?

Niemand kent die. Men zegt dat boeren, woedend omdat de regeering hen verboden had het gras af te maaien, de turfgronden hebben in brand gestoken, zonder de gevolgen te berekenen van die laakbare daad.

Men zegt ook dat de bliksem den brand heeft gesticht ; maar sedert vrijdag had men geen onweer gezien.

Kortom, men kent de oorzaak niet.

Verviers, dinsdag avond.

De troepen zijn ten 4 ure te Dolhain aangekomen. Zij hebben zich naar de meestbedreigde punten begeven, maar de hevigheid van den wind, die dikke rookwolken omlaag slaat, belet alle reddingswerken, terwijl in dien rook het vuur aanhoudend voortwoekert.

Nieuwe troepen werden nochtans bij gevraagd. De soldaten der genie, te Antwerpen in garnizoen, zijn insgelijks aangekomen.

Langs de duitsche zijde der vuurzee worden insgelijks alle mogelijke pogingen aangewend, om den voortgang van het vuur te beletten.

Het schijnt, volgens een later bericht zeker te zijn dat alle vermoeden van kwaadwilligheid ter zij moest gesteld worden.

— Men meldt uit Verviers, 8 augusti :

Het prachtig Hertogenwoud, dat zich tot over de duitsche grens uitstrekt, staat in brand. Het vuur woedt op eene uitgestrektheid van verscheidene kilometers. Prachtige zichten zijn vernietigd. Men is het vuur nog niet meester.

— Men schrijft uit Brussel :

De heer Verbeven, advokaat, ontving dezer dagen eene vrouw in zijn kabinet, terwijl een pak bankbiljetten van 1000 en 500 frank op de tafel lag. Hij moest zich een oogenblik in een ander vertrek begeven en toen hij terugkwam, was zijne kliënte met het pak verdwenen.

— De bladen der hoofdstad melden dat donderdag namiddag een onderling te Anderlecht van honger is gestorven. De genaamde Jaak V., oud 70 jaar, schelde aan een huis der Braekstraat te Anderlecht. De arme man was uiterst mager en zoodanig uitgeput dat hij zich met moeite kon recht houden. Toen men de deur opende, vroeg hij om de dame des huizes, die zijne zuster is, te spreken. Toen hij in hare tegenwoordigheid stond, begon hij te wenen en verklaarde dat hij in geene drie dagen geeten had. Zijne zuster bettspte hem zich niet verder aangeboden te hebben om dood hem eten opdienen. Pas aan tafel gezeten, stortte hij ten gronde. Hij was dood. Die man, van honger gestorven, was vroeger rijk geweest, doch hij had zijn gansche fortuin verloren in nijverheidsondernemingen.

— Kanunnik Lavigerie is, zoals wij gemeld hebben naar Parys vertrokken. Het hooddoel van zijn bezoek in België was, volgens de bewering der *Indépendance*, het stichten (in Vlaamsch Limburg) van een huis voor zusters missionnarissen. De uitmuntende prelaat zegt het blad, is overtuigd dat de beschaving van Afrika veel snelder voortgang zal doen, wanneer de opvoeding van het jonge geslacht aan de vrouw wordt opgedragen.

— Bij den juweelier Vandenhove, Noorderlaan, te Brussel, bood zich zaterdag een persoon aan, die eene parure zou willen koopen van 4000 fr. De juweelier had niet veel vertrouwen in den vreemdeling en liet niet een stuk liggen op den toog, zoodra het door den kooper was afgewezen. Na er verscheidene gezien te hebben, vroeg hij den juweelier of hij niet eenige parures zou willen brengen naar zijn huis, Weststraat, n° 17. De juweelier, altijd zeer voorzichtig, ging in persoon naar het opgegeven adres, maar de persoon was daar niet gekend, zoodat Vandenhove hier met een behendige diefte doen had.

⁂ *Hoe natuurlijk.* — Jantje zou naar bed gaan ; hij stond bij zijne moeder en bad luid op zijn — *Vader ons*, maar hij brak af wanneer hij gezegd had : « geef ons heden ons dagelijksch brood.

— Wat is dat ? zei de moeder ; gij mompelt nog wat, dat ik niet verstaan kan ; gij moet het mij zeggen !

— Wordt niet kwaad, zoete moeder, zegde de kleine beschaamd en verlegen, in bad : *en veel boter op.*

⁂ *Ongeval op den spoorweg.* — Vrouw. — Dat zal duur kosten aan de compagnie.

De geburvrouw. — Ja wel, en het bewijs is dat mad N.. die haar man door de ontriggeling verloren heeft honderd duizend frank schadeloosstelling heeft ontvangen.

Vrouw. — Dat is ten minste eene die veel geluk heeft, 't is aan mij niet dat eene dergelijke kans zou te beurt vallen.

Of de man aardig opkeek !

BUITENLAND.

Nederland.

TROUWE LIEFDE.

Indien er niets in den weg komt, zal in het laatst dezer maand zich te Rotterdam een paardje in ondertrouw doen opnemen, dat bijna 49 jaren verloofd is geweest.

Frankryk.

Een jongen van 18 jaar, die te Parys met goeden uitslag het examen als bachelier had afgelegd, nam een rijtuig van de Sorbonne, om zijne ouders te spoediger de goede tijding te brengen. Het paard ging op hol, de jongen sprong uit het rijtuig en kreeg den boom van een ander rijtuig vlak tegen de borst ; hij werd bij een apotheker indgedragen, waar hij kort daarna den geest gaf. De ongelukkige moeder verloor het bewustzijn, toen zij vernam dat haar zoon was gestorven, en men vreest voor haar verstand.

Bij de rechtbank te Parys is nu een eisch ingesteld tot ontbinding van een huwelijk tusschen twee doofstommen. De man wiens leus scheen te zijn : « Wie niet hooren kan moet voelen, » liet zijne handen krachtig voor hem spreken, en mishandelde zijne arme vrouw zoo barbaarsch, dat zij naar hare ouders vluchtte, en de hulp van het gerecht verzocht tot hare bevrijding.

De personen, die zondag te Parys met Godard eene gedwongene luchtreis hebben gedaan, ten gevolge van het breken van den kabel van den vastgehechten luchtbal *Victor Hugo*, zijn er goed van afgekomen. Nabij Choisy-le Roy is de luchtbal beginnen te daleen en kon men het anker werpen. De luchtreizigers kregen wat schokken, doch met behulp van boeren, die toegesneld kwamen, werd de luchtbal tot nabij den grond getrokken en konden er de luchtreizigers uitstappen, zonder eenig letsel bekomen te hebben.

PRANZINI.

Vrijdag laatst heeft den procureur generaal vergezeld van den heer Demange, een bezoek gebracht aan den moordenaar der rue Montaigne. Hij ontving die heeren met eene beleefdheid in zijne cel als ware hij in eene salon geweest. Hij bedankte den procureur-generaal voor de wijze waarop hij in de gevangenis behandeld werd. Pranzini heeft geene inlichtingen gevraagd over Madame Sabattier, zijne gewezen minares, iets wat hij vroeger nooit vergat.

De ter dood veroordeelde is geheel van houding veranderd ; hij heeft afgezien van zijne woeste gewoonten en toont zich zeer gelaten in zijn lot. Hij spreekt bijna niet meer en breugt zijne dagen door met lezen en rooken ; hij eet weinig. Het gesprek met den procureur generaal en zijnen advokaat heeft meer dan een kwart urs geduurd. Pranzini heeft geen woord over zijnen schrikkelijken toestand gerept. Men voorziet, wat ook de afloop zijner voorziening in cassatie is, dat hij geene hoorgenaamde bekentenissen doen zal.

Amerika.

De stad Roann, in Indiana, werd onlangs door eenen talrijken zwerm op meikevers gelijkende insecten bezocht. De zwerm was zoo dicht, naar de amerikaansche bladen verhalen, dat de zon verduisterd werd, en men licht moest aanstekeu. Er werden groote vuren aangelegd : de insekten kwamen daarop aan en werden bij hoopen gedood.

Een paar dagen te voren werd St Paul, in Minnesota, door zulk eenen zwerm insekten geplagd.

Politiek overzicht.

DE DUITSCHE KROONPRINS.

De duitsche kroonprins, die zich nog altijd in Engeland bevindt, moest gisteren eene nieuwe operatie ondergaan. De beenschbeid was sedert eenige dagen opnieuw vermeerderd. Is de operatie goed gelukt, dan zal de prins eenige dagen in Schotland gaan doorbrengen.

DE EERSTE NEDERLANDSCHE KAMER.

De eerste nederlandsche Kamer heeft gisteren, met 27 stemmen tegen 11, het wetsontwerp van den heer Schaapman verworpen, dat inbreuk deed op de grondwettelijke waarborgen, rakende het onzijdig lager onderwijs.

DE RUSSEN IN INDIE.

Eene depeche uit Bombay meldt dat drie duizend Russen in het district Kunbhantapu, bij de zuidoostergrens van Boukhara zijn aangekomen. Men vernemt uit Batakkhan, dat russische troepen het land doorloopen, zonder tegenstand te ontmoeten. Zij bestudeeren de wegen en trachten de welwillendheid der inwoners te winnen.

Voor de eerste maal sedert verscheide weken hebben wij eene gansche reeks tijdingen over de Bulgaarsche kwestie, welke elkander niet tegenspreken. Prins Ferdinand, die tot hiertoe had verklaard naar Bulgarie niet te zullen vertrekken eer de mogendheden zijne kiezing goedkeurden, heeft nu eindelijk besloten toch naar dat land te gaan. Zijne bagagie en de personen van zijn gevolg zijn reeds vertrokken en de prins zal hen vandaag of morgen volgen.

De prins zal opvolgenlijk de steden Lom-Palanka, Nikopoli en Sistowa bezoeken, doch niets is minder zeker dan het onthaal dat hij op zijne reis zal genieten. Het leger, opgehitst door den heer Nicolaeff, gewezen minister van oorlog, stelt zich vijandig aan jegens den prins en men vreest voor eenen opstand.

Turkye doet intusschen alles wat onmogelijk is om het vertrek van den prins te beletten en zou zelfs willen dat de keizer van Oostenryk die, als hoofd van het Oostenryksch leger, het recht heeft bevelen te geven aan den prins van Saksen-Coburg, Oostenryksch luitenant, hem verbiede te vertrekken. Doch er wordt daarentegen gemeld dat de prins gemachtigd is om zijn ontslag als officier van het Oostenryksch leger te geven.